

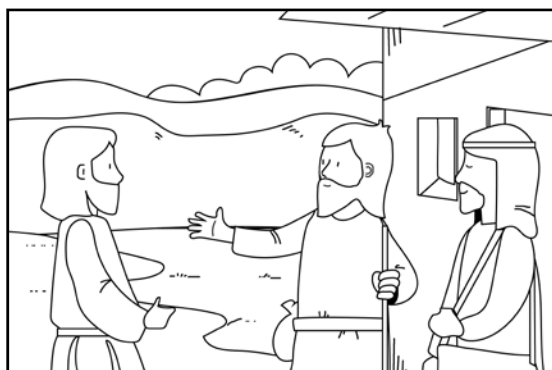
Slovo života pre deti

„Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Mt 4, 5)

Potešme toho, kto je smutný

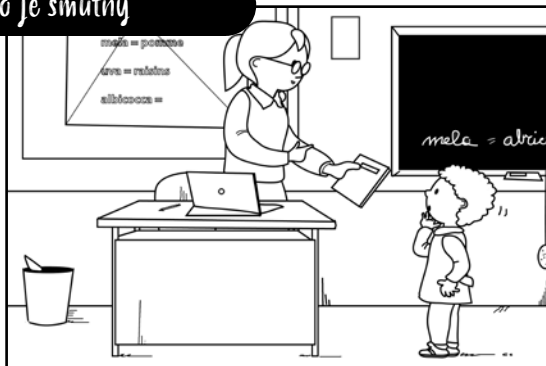
O jednom príklade nám rozprávajú učenici na ceste do Emauz (porov. Lk 24,13-32). Ježiša práve zabili a dvaja učenici odchádzajú z Jeruzalema a sú veľmi sklúčení. Cestou stretávajú cudzinca, ktorý sa k nim pridáva a kráča s nimi.

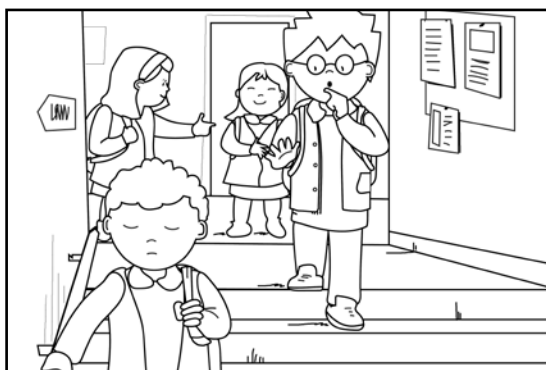
Cudziniec ich utešuje a vysvetľuje im, že Ježiš zvíťazil, aj keď ho zabili. Učenici cítia v srdci úľavu a pocestného pozývajú na večeru.

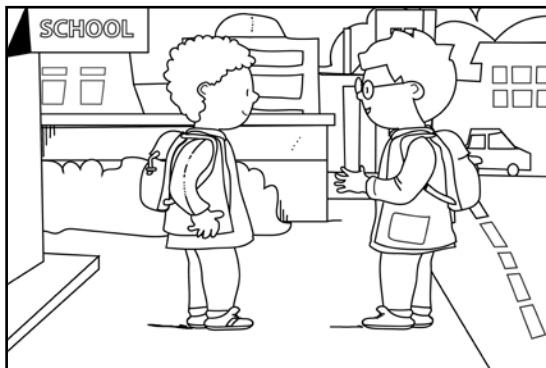
Pri stole pocestný požeňuje chlieb a delí sa oň s nimi. Práve vtedy pochopia, že tým pocestným je Ježiš. Vstal z mŕtvych! Potom sa im stratil z dohľadu. V ich srdciach však zanechal plnosť radosti.

Róbert odpovedal z francúzštiny a, žiaľ, dostal zlú známku.

Keď schádzal v škole dole schodmi, bol veľmi smutný. Spolužiak Pavol, ktorého poznal len veľmi málo, sa k nemu priblížil.

Snažil sa Róberta potešiť a povedal mu: „Netráp sa, uvidíš, nabadúce to dopadne lepšie.“